

STANOVISKO VLÁDY

k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 250)

Vláda na své schůzi dne 29. srpna 2018 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k němu **neutrální stanovisko** s tím, že upozorňuje na některé níže uvedené skutečnosti, které doporučuje při dalším projednávání tohoto návrhu zohlednit.

1. Vláda chápe chvályhodný záměr odstranit stav, kdy je v některých případech nespravedlivé požadovat úhradu nákladů přeložky po vlastníkově nemovité věci, a v obecné rovině s ním souhlasí, některá ustanovení předloženého návrhu zákona se jí však jeví jako problematická. V současné době je v energetickém zákoně ukotven základní princip, podle kterého náklady na přeložku zařízení elektrizační soustavy, plynárenské soustavy a teplárenské soustavy hradí ten, kdo její potřebu vyvolal. V oblasti elektrických sítí však skutečně existují problémy s přeložkami, resp. s úhradou nákladů na přeložky nízkého napětí, a to například v případech, kdy přeložka je vyvolána rozhodnutím o odstranění stavby. Předložený návrh se snaží tuto problematiku řešit, avšak umožňuje různým výkladem neodůvodněně požadavky na úhradu nákladů přeložky zařízení elektrizační soustavy rozšířit.
2. Předložený návrh podle názoru vlády v nově doplňovaném ustanovení § 47 odst. 3 písm. b) také skýtá možnost zneužití. Pokud půjde o změnu nebo odstranění stavby žadatele, které jsou vyvolány výlučně vlastníkem stavby, jeho potřebami a mají pro něj nepochybně pozitivní přínosy, není důvod, proč by v těchto případech měl hradit přeložku vlastník energetického zařízení. Stavební zákon definuje pojem „změna stavby“, jíž je například i přístavba. Pokud by vlastník stavby chtěl k dané stavbě přistavět další část z důvodů například rozšíření výrobní kapacity, musela by energetická společnost přeložit své energetické zařízení na své náklady. Zcela soukromý a případně i komerční zájem by byl v konečném důsledku hrazen všemi zákazníky připojenými k dané energetické síti.

3. Vláda také upozorňuje, že pro navrhované doplnění kompetence Energetického regulačního úřadu „rozhodovat spory týkající se nákladů na provedení přeložek zařízení podle § 47 odst. 2 a 3“ není v důvodové zprávě k předloženému návrhu zákona uvažováno, jaký to bude mít dopad na činnosti Energetického regulačního úřadu, zda tuto činnost zvládne Energetický regulační úřad vykonávat při současném personálním obsazení nebo zda si navrhovaná změna vyžádá zřízení nových služebních míst, resp. zda lze očekávat negativní dopad na kapitolu Energetického regulačního úřadu státního rozpočtu.
4. V čl. I bodech 2 a 3 návrhu se zavádí pojem „položkové vyúčtování nákladů“ bez jeho definice a dále je v čl. bodu 3 bez bližšího vymezení obsažen pojem „špatný technický stav zařízení“. Nejasnosti týkající se těchto pojmů by však nepochybně vyvolaly komplikace a spory při výkladu jejich obsahu.
5. Z legislativně technického hlediska lze upozornit například na chybné zavedení poznámky pod čarou č. 47, která odkazuje na stavební zákon, ačkoliv platné znění energetického zákona již na tento zákon odkazuje v poznámce pod čarou č. 24.
6. Závěrem vláda uvádí, že připravuje předložení vládního návrhu novely energetického zákona, v němž se předpokládá i komplexnější řešení problematiky přeložek zařízení elektrizační soustavy.